

Dan žena

Danas

- Kako pobediti polne barijere
- Da li su žene ponižene
- Ko je osnov zajednice
- Zašto su feministkinje feminiskinje
- U politici liderke ili zamenice

ČETVRTAK, 8. MART 2012.

Od Cetkinove do antiglobalizma

Međunarodni dan žena je posvećen pripadnicama lepšeg pola i slavi se svake godine 8. marta. Taj praznik je nastao kao dan borbe za ekonomsku, političku i socijalnu ravnopravnost žena i muškaraca.

U početku je to bila borba za glasačko pravo. Ta borba nije bila ni malo laka i kratka, a da je to i zaista tako najslikovitije ilustruje podatak da je poslednja zemlja u Evropi koja je prihvatila pravo glasa žena Švajcarska i to tek 1972. godine. Predlog za obeležavanje 8. marta dala je Klara Cetkin, osnivač Komunističke partije Nemačke i borac za ženska prava od 1889. godine. Predlog je iznela na Međunarodnoj konferenciji žena socijalistkinja 1910. godine u Kopenhagenu. Prvo obeležavanje Dana žena zbilo se 1911. godine u Austriji, Nemačkoj, Švajcarskoj i Danskoj. Nakon velikih antiratnih demonstracija održanih 8. marta 1913. godine, taj dan tradicionalno počinje da se obeležava kao Međunarodni dan žena. Na inicijativu boljševičkog propagatora ženskih prava Aleksandre Kolontaj, vođa Sovjetske Rusije Vladimir Iljič Lenjin 8. mart proglašava za državni praznik. Taj dan se u SSSR obeležavao radno sve do 1965. godine kada postaje neradan.

Vlasti Narodne Republike Kine u decembru 1949. godine 8. mart proglašavaju za državni praznik i tog dana žene imaju skraćeno radno vreme. Puno priznanje kao praznik, van granica socijalističkih zemalja, 8. mart dobija nakon 1975. godine koju su Ujedinjene na-

cije proglasile za Međunarodnu godinu žena. Od tada se 8. mart službeno obeležava kao Međunarodni dan žena širom sveta.

Demonstracije i politički zahtevi za ravnopravnost polova karakterisale su proslave 8. marta i davale mu borbeni sadržaj sve do 20-ih godina prošlog veka. Nakon toga, taj dan više dobija karakter izražavanja poštovanja i pažnje muškaraca prema lepšem polu, pa je nastao i sada upražnjavani lep običaj da se 8. marta bakama, majkama, suprugama, drugaricama, devojkama i kolegicama pokloni buket crvenih ruža. Borbeni karakter 8. marta 70-ih godina ponovo vraća feministički pokret koji ga je prepoznao kao simbol u borbi za svoje ciljeve. Iako u modernom svetu postoji formalna ravnopravnost žena i muškaraca, feministička doktrina da je ona samo deklarativnog karaktera potpuno je ispravna. Naime, u nekim delovima sveta ženama se još uvek uskraćuju najelementarnija prava izbora. U pojedinim državama koje se pridržavaju šerijatskog prava žene moraju da budu zabrađene, a u Saudijskoj Arabiji, u sred 21. veka, zabranjeno im je da voze automobile. I u zemljama hrišćanske tradicije još uvek postoji diskriminacija žena u nekim oblastima, pa tako recimo pravoslavne crkve, isto kao i Katolička crkva, ne dozvoljavaju ženama da obavljaju sveštenički poziv. Izuzetak su samo neke protestantske crkve. Takođe, patrijarhalni način razmišljanja još uvek je prisutan čak i u razvijenim zemljama i često je u praksi žena potčinjena muškarcu „kao glavi porodice“. Još uvek se ne nazire dan kada bi žena mogla da bude izabrana za predsednika Sjedi-

njenih Američkih Država, Rusije ili Srbije recimo. Baš zbog toga što je žena samo formalno ravnopravna sa „jačim polom“ nije ni čudo što se danas žensko pitanje smatra političkim pitanjem. I to nije slučaj samo kada je reč o feminističkom pokretu i inicijativama za prava seksualnih manjina, već je takav trend primetan i u „mejnstrim“ politici. Tako recimo, veliki broj zemalja, a među njima i Srbija, imaju odredbe o tome koliko žena treba da se nađe na izbornim listama kako bi se povećao broj pripadnica lepšeg pola koje imaju šansu da postanu članice zakonodavnih tela. Američki predsednik Barak Obama (prvi afro-američki predsednik u istoriji te zemlje) je prošle godine mart proglasio mesecom žena. U eri svetske ekonomske krize i jačanja antiglobalističkog pokreta i marksistička levica pokušava da vrati „stari sjaj“ 8. martu. Zato ne treba ni malo da čudi što je Međunarodna konferencija komunističkih i radničkih partija sveta, koja predstavlja neformalnu naslednicu nekadašnje Komunističke internacionale 8. mart 2012. godine proglasila međunarodnim akcionim danom, što podrazumeva da ženske sekcije nacionalnih organizacija koje okuplja taj dan treba da proslave manifestacijama koje, pored afirmisanja ženskih prava, treba da imaju i anti-kapitalistički karakter.

Međutim, da bi žene konačno bile istinski ravnopravne nije dovoljno samo to da liberalne, feminističke i levičarske opcije tako nešto izbore na političkom planu. Istovremeno, potrebno je da se promeni i svest „običnih“ ljudi, naročito muškaraca. Autor ovog teksta na tu temu je prvi put počeo da razmišlja kao srednjoškolac čuvši pesmu velškog pank benda Newton Neurotics „No Respect“

➔ Strana 2

Vlasti Narodne Republike Kine u decembru 1949. godine 8. mart proglašavaju za državni praznik i tog dana žene imaju skraćeno radno vreme. Puno priznanje kao praznik, van granica socijalističkih zemalja, 8. mart dobija nakon 1975. godine koju su Ujedinjene nacije proglasile za Međunarodnu godinu žena. Od tada se 8. mart službeno obeležava kao Međunarodni dan žena širom sveta

Težnje za ekonomskom, političkom i socijalnom ravnopravnošću žena i muškaraca: Klara Cetkin na jednom od skupova leveice početkom prošlog veka

Od Cetkinove do antiglobalizma

Nastavak sa 1. strane

u kojoj se na veoma plastičan način govori o diskriminaciji žena. „Prozvani“ su dvostruki aršini, odnosno činjenica da se prevara u braku ili ljubavnoj vezi na jedan način tumači ako ju je počinila žena a na drugi ako je počinilac muškarac. U prvom slučaju sledi osuda okruženja u drugom slučaju pak sledi tapšanje po ramenu ili konstatacija „takvi su muškarci“. Nema pogrdnih reči, kakve se u takvim prilikama „odapinju“ na žene. Takođe, neravnopravnost polova se ogledala i na poljima poput sporta, pa je tako javnost Prvenstvo Evrope za odbojkašice koje su zajednički organizovale Srbija i Italija primetila tek nakon ulaska naše selekcije u finale i osvajanja zlatne medalje. Sve dok regionalne i domaće lige u ženskoj košarci i rukometu budu medijski gotovo potpuno ignorisane na uštrb fudbalskih derbija stranih liga i „super bola“ američkog ragbija temelja za istinsku ravnopravnost polova, bar kada je reč o sportu, teško da će biti. Stoga konstatacija da borba za ravnopravnost žena nije samo njihova, već je reč o polju na kome svako od nas može da doprinese ni malo ne zvuči kao prazna praznična fraza.

Gojko Vlaović

8. MART MEĐUNARODNI DAN ŽENA ZA RADNA PRAVA ŽENA

Performans: Trg Republike u 12 časova

Ulični marš: Trg Republike – Kulturni centar Rex, od 12 do 13 časova

Otkrivanje spomen ploče Kseniji Atanasijević u Jovanovoj 49, u 12,30 časova

Program u KC Rex: filmovi, razgovor ..., od 13 do 19 časova

ŽENE U CRNOM

NI KURVE
NI SVETICE
I DRUGARICE
I VEŠTICE

Natalija Mićunović, predsednica Uprave za rodnu ravnopravnost Ministarstva rada i socijalne politike

Žene su u politici Srbije najčešće zamenice

RAZGOVOR

Evropska unija nema razloga da bude nezadovoljna da bude nezadovoljna de jure rodnom ravnopravnošću u Srbiji, međutim, de facto stanje nije baš zadovoljavajuće

Mislim da je 8. mart odličan povod da se setimo koliko su žene uspele da poboljšaju svoj položaj, kao i da to nikad nije bilo bez borbe i savladivanja otpora, želim da svim ženama i muškarcima u Srbiji čestitam 8. mart u ime Uprave za rodnu ravnopravnost i u svoje ime - kaže u razgovoru za Danas Natalija Mićunović, direktorka Uprave za rodnu ravnopravnost, od njenog osnivanja 2008. godine, pri Ministarstvu rada i socijalne politike Srbije

• **Da li se primenjuje Zakon o ravnopravnosti polova, i da li kao inicijator tog zakona vidite i neke mane usvojenih propisa?**

- Zakon o ravnopravnosti polova sadrži obavezu poslodavaca koji imaju više od 50 zaposlenih da prave planove posebnih mera o ostvarivanju rodne ravnopravnosti. S obzirom na rokove propisane odgovarajućim podzakonskim aktom, to jest pravilnikom, oni još imaju vremena da ih pošalju. Mnogi su ih već i poslali i trenutno se bavimo njihovom analizom, pripremom obuke poslodavaca i podsećanjem na rokove. U slučajevima diskriminativnog oglašavanja za zapošljavanje, reagovali smo više puta i poslodavci su povukli oglase. Trudili smo se da popularizujemo zakon i time podsetimo ljude na prava koja imaju u ovoj oblasti. Svakako da ima mana, i uskoro ćemo razmatrati, uključivši što više stručnjakinja i stručnjaka, a potom organizujući i javnu raspravu o mogućim izmenama.

• **Nakon što je Srbija dobila evropsku kandidaturu, šta će morati da se učini u prilog rodne ravnopravnosti?**

- Evropska unija nema razloga da bude nezadovoljna de jure rodnom ravnopravnošću u Srbiji, odnosno imamo dobar zakonodavni okvir. Međutim, de facto stanje u rodnoj ravnopravnosti, odnosno istinsko ostvarivanje jednakih mogućnosti za oba pola, nije baš zadovoljavajuće, zato radimo na posebnim programima. Sve to Evropska unija kaže i za zemlje članice.

• **Da li biste kao napredak ocenili i to što je prošle godine Srbija nakratko ostala bez prava glasa u Parlamentarnoj skupštini Saveća Evrope, a ove godine je članica srpske delegacije Nataša Vučković, izabrana za potpredsednicu evropskog parlamenta?**

• **Šta je, po Vama, veći problem u položaju žena u srpskom društvu - nasilje u porodici ili ekonomska kriza? Više puta ste istakli da žena mora imati priliku da radi i zarađuje kako bi imala ravnopravnu poziciju u društvu?**

- Nasilje je nešto što ni u kom slučaju ne možemo tolerisati, a ono je svuda oko nas, moramo se protiv njega boriti. Nažalost, ekonomska kriza ne pogoduje boljim odnosima među ljudima i često loš ekonomski položaj doprinosi nedostatku alternative u lošim životnim situacijama i beznađu, pa time pomanjkanju mogućnosti žena koje trpe nasilje da izađu iz te situacije.

• **Šta su prioriteti Uprave na čijem ste čelu i kako saradujete sa nevladinim organizacijama?**

- Moj prvi mandat po zakonu traje još četiri godine i pratićemo propise i preporuke zakonodavstva Evropske unije koje stalno evoluira, a mi sada imamo status kandidata, pa i više obaveza. Međutim, imamo i više mogućnosti, pa ćemo sigurno ući u evropske projekte i razviti postojeću regionalnu i međunarodnu saradnju. Naša zakonska i strateška dokumenta moraju doživeti potrebne promene i moramo podržavati unapređivanje rodne ravnopravnosti konkretnim merama.

Imali smo odličnu saradnju sa velikim brojem organizacija civilnog društva. Kada su nas neke organizacije civilnog društva kritikovale, to je uvek doprinosilo našem boljem radu, mnoge organizacije civilnog društva značajno su doprinele pri donošenju dokumenata, posebno Akcionog plana za sprovođenje Nacionalne strategije za poboljšanje položaja žena i unapređivanje rodne ravnopravnosti, a Uprava za rodnu ravnopravnost je delila značajna sredstva iz projekata i manja iz budžeta, preko brojnih konkursa, organizacijama civilnog društva.

ZOE GUDOVIC, kvir feminiskinja iz grupe Akt Vimin, piše za Danas

Sad će ovde da bude neki cirkus

- Biljana Stanković Lori i ja smo oformile Akt Vimin kao neformalnu lezbejsku aktivističko-teatarsku grupu. U toku individualnog rada shvatile smo da je bitno oformiti posebnu grupu koja će za cilj imati jaku kulturnu potporu ženskog rada i misiju za vidljivost postojanja raznih diskriminacija u društvu. I to ne samo prema ženama, već i prema seksualnoj orijentaciji, nacionalnoj pripadnosti, socijalnom statusu, fizičkoj sposobnosti.... Naše teme su vrlo provokativne i nije ih lako prihvatiti samo onda kada ne postoji poštovanje prema ženi i njenom životu, a govore o nasilju, emancipaciji, destrukciji patrijarhata, masturbaciji...

- Tokom vremena Akt Vimin su porasle u umetničko-aktivističku grupu koja ima sedam članica (Biljana Lori Stanković, Ana Imširović Đorđević, Slađana Rackov, Vesna Bujošević, Zorica Nikolić, Aleksandra Nestorov i ja). Akt Vimin koristi umetnička sredstva kao univerzalni metod komunikacije na javnom mestu (trgovi, pijace, romska naselja, itd.) radi osvešćivanja društvenih nejednakosti i marginalizacije žena. Već 10 godina kroz projekat Putujućeg feminističkog karavana otvaramo prostor za dekonstrukciju društvenih predrasuda i stereotipa u odnosu na različite oblike nasilja nad ženama. Performans teži senzibilizaciji žena da prepoznaju i prijave nasilje; institucija da razumeju fenomen nasilja nad ženama i reaguju u skladu sa zakonom i nadležnostima; društva da osudi svaki oblik nasilja nad ženama. Ulica je otvoreni prostor. To je institucija za sebe. Publika ko-

Publiku privučemo tako što pustimo jako glasnu muziku. Ljudi su željni zabave. Muzika ih privlači kao magnet

o uličnim performansima

joj se naši performansi obraćaju su građanke i građani koji možda nikad nisu otišli u pozorište, ili nikad nisu gledali baš ovakav sadržaj kao što su teme koje rade Akt Vimin. Naravno imamo pomoć lokalnih ženskih organizacija, koje su spremne na svaku vrstu reakcije i akcije i na samoj ulici. Ujedno ženske grupe dele materijale gde možete naći informacije o prevenciji nasilja. To isto privuče ljude da stanu, porazgovaraju, polemisu.

Do sada su Akt Vimin gostovale u 33 grada u Srbiji na javnim mestima. Reakcije su različite, muškarci uglavnom vređaju i dobacuju pogrdne reči, nekad se desi i da nas gađaju flašama, imenkama, jer ne priznaju nasilje nad ženama, a upravo tim činom i potvrđuju da spadaju u sam okvir nasilnika. Žene uglavnom čekaju da se raščisti gužva nakon performansa, prilaze nam i govore da su one sledeće žrtve ili da već dugo trpe nasilje. Mi ih povezujemo sa lokalnim ženskim organizacijama koje im čak i na ulici pružaju direktnu pomoć.

U Beogradu koji ima mnogo kulturnih dešavanja reakcije su nekako indiferentnije, mada smo i tu nailazile na "žestoke momke". U manjim mestima teatri gotovo da ne postoje, a ulični teatar je začudna forma. Tamo su reakcije sirovije, često bučne i napadne. Jug Srbije je mnogo otvoreniji i ljudi ti dobacuju, provociraju i više je sirov pristup u kontaktu. Dok Vojvodina ima neki tihi šum, da nema nasilja a onda nam se desi da nam čovek kaže - pa ja svaki dan silujem ženu, šta hoćeš, ili nam za vreme trajanja performansa muškarci ulaze u scenu, otimaju rekvizite.

Publiku privučemo tako što pustimo jako glasnu muziku. Ljudi su željni zabave. Muzika ih privlači kao magnet. Čujemo komentare tipa „Sad će ovde da bude neki cirkus.“ I bude, samo ne onakav na kakav su navikli. To je brehtovski efekat. Predstavu počinjemo kad procenimo da ih se dosta okupilo. Većina ostaje do kraja. Čak i oni koji negoduju ostaju da vide šta će se dogoditi do kraja.

Slavica Đukić Dejanović, predsednica Skupštine Srbije

Pobedila sam barijeru da je pol bitan

- Žene u Srbiji nedovoljno su zastupljene u političkom i javnom životu. Od ukupnog broja onih koji izađu na izbore, samo je 40 odsto žena - kaže Slavica Đukić Dejanović, predsednica Skupštine Srbije.

Prema njenim rečima, kada bi se žene angažovanje bavile politikom, u fokusu njihovog interesovanja bile bi životne, suštinski važne teme. Jedna od njih bila bi budućnost mladih. Muškarci se, kako pokazuju istraživanja, prevashodno opredeljuju za borbu protiv korupcije i kriminala, a time, smatra predsednica parlamenta, zapravo treba da se bave institucije.

Ona smatra da je Dan žena izuzetno značajan istorijski dan, jer podseća na period kada su žene bile više nego obespravljenе i na potrebu organizovane borbe za njihova prava. Kaže i da je od Klare Cetkin pa do današnjeg dana uvek bilo onih žena koje su se borile za ostvarivanje tih prava.

Predsednici srpskog parlamenta, ipak, smeta što se ženama „lepi događaji, pažnja i lirski momenti“ svode na jedan dan u godini, na 8. mart.

- Bilo bi bolje da toga ima više. Uobičajeno je da se 8. marta kolege sete svojih koleginica koje, podjednako ozbiljno kao i oni, rade čitave godine. Ali i žene same moraju da prave atmosferu u kojoj će muškarci češće biti pažljivi, i ne samo za taj jedan dan. Što se mene tiče, imam utisak da me kolege i saradnici pre svega doživljavaju kao lekara, profesora, predsednika Skupštine i da sam i pred drugima i pred sobom pobedila barijeru da je pol nešto što je bitno u komunikaciji sa onima na koje sam upućena i koji su na mene upućeni - poručuje predsednica Skupštine.

Dubravka Filipovska, potpredsednica Nove Srbije

Ravnopravan sam partner

- Za mene 8. mart predstavlja simbol borbe žena za ženska prava. Zato taj dan treba i danas obeležavati kao podsećanje na vreme kada su žene bile građanke drugog reda, bez prava na jednake uslove rada, bez prava glasa - ističe Dubravka Filipovska, potpredsednica Nove Srbije. Za nju je mnogo važnije pitanje današnjice kako da savremena žena ostvari sve svoje funkcije i uloge, a da pri tome bude poštovana, podržana, shvaćena i uvažena. Zato su, prema njenim rečima vrlo važne aktivnosti nefeminističkih pokreta i građanskih inicijativa u kojima će žene stalno ukazivati na probleme sa kojima se danas suočavaju kao i načine njihovog prevazilaženja.

- U Srbiji je danas mnogo više žena uključeno u javni i politički život, ali još uvek nedovoljno. Dugo je trebalo čekati na usvajanje Zakona o izboru narodnih poslanika, pa da žene ne budu samo kandidati političkih stranaka na listama za narodne poslanike, već i da budu izabrane. Ohrabruje i podatak da je četvrtina privatnih firmi u vlasništvu žena, ali ne i podatak da je u Srbiji samo jedna žena gradonačelnica, kao i da u Beogradu nijedna žena nije na rukovodećem mestu nekog javnog preduzeća - navodi Filipovska i dodaje da ona u Novoj Srbiji zastupa stav da nikada na bilo koju funkciju nijedna žena ne bude izabrana da bi ispunjavala neku kvotu, već isključivo i jedino na osnovu rezultata i stručnih kvalifikacija. Sa ponosom tvrdi i da je stranačkim kolegama uvek ravnopravan partner u političkom radu i delovanju.

Vjerica Radeta, poslanica Srpske radikalne stranke

Dan žena je svojevrсно poniženje

- Pravo je pitanje zašto se položaj žene u našem društvu svake godine aktelizuje oko 8. marta. Zašto nije aktuelno recimo u julu kada se žena, zajedno sa svojim muškarcem, muči kako da objasni deci da ni ove godine neće ići na godišnji odmor, ili u septembru kada nemaju rešenje za spremanje dece za novu školsku godinu - pita se u razgovoru za Danas Vjerica Radeta, poslanica i funkcioner Srpske radikalne stranke, i kao i „zašto žene na taj takozvani praznik dozvoljavaju da ih ponižavaju“.

Poslanica radikala kaže da nema tužnije scene nego videti na autobuskoj stanici ženu sa neurednom frizурom, u pohabanoj odeći, zabrinutog i umornog lica kako vodi računa da u gužvi ne polomi karanfil koji je dobila od „velikodušnih i pažljivih“ kolega.

- Suština je da se u našem društvu ne vodi računa o ženi, da nema zakonske zaštite, da nema sankcije za poslodavca koji neće da zaposli trudnicu ili koji sebi dozvoli da mlađu ženu pita da li namerava da se udaje i da rada. Žene su, doduše i muškarci, u teškom materijalnom položaju pa i tog 8. marta mora da brinu kako da nahrane porodicu. Dakle, nije pitanje koliko muškarci uvažavaju ženu, već koliko je uvažavaju državni organi, a to je veoma povezano. Iz lošeg odnosa države zbog kojeg je žena ponižena proizlazi i poniženje od strane muškaraca i u kući, i na poslu, i u komšiluku - izričta je Radeta i dodaje da se što se ne lično tiče izborila za uvažavanje kolega i prijatelja.

Jorgovanka Tabaković, poslanica Srpske napredne stranke

Žena je osnov zajednice

- Volim praznike bez obzira o kome je reč. Danas su takvi praznici potrebni nego ikad. Podsećaju nas na zaboravljene stvari, koliko su žene, u najboljem smislu te reči, važne u društvu. One su majke, supruge, stub porodice, ali pre svega i simbol ljubavi. Žena ljubav smatra snagom, a samo jedno takvo osećanje u najširem smislu te reči jeste osnov zajednice - ističe Jorgovanka Tabaković, poslanica i visoka funkcionerka Srpske napredne stranke. Ona napominje i nakon toliko vremena od legendarne Klare Cetkin, i danas, i to ne samo kod nas, već i u svetu žena sredstvo za postizanje nekog „muškog cilja, ili cilja nekog muškarca“. Same žene, kaže Tabakovićeva, za takav odnos prema njima najčešće nisu svesne, niti snose krivicu.

- Na sreću, ja ne spadam u tu kategoriju žena. Svesno živim svoj život boreći se za ono u šta verujem, i u bolju budućnost, u odnosu na sećanja na prošlo - stav je Jorgovanke Tabaković.

Donka Banović, poslanica Demokratske stranke Srbije

Ne prihvatom samo jedan dan

- Ja ne prihvatom da Dan žena bude samo jedan dan u godini. Muškarci treba da budu pažljivi svih 365 dana, a ne samo tog dana. Žene su, sasvim sigurno, bolji deo čovečanstva, jer žena je ta oko koje se okuplja porodica i ona ume da čuva i gradi zajednicu - ističe Donka Banović, poslanica Demokratske stranke Srbije. U Srbiji se borba za ravnopravnost i bolji položaj žena u društvu vodi samo na papiru i kroz obećanja i parole, smatra ona. „Naime, ovaj skupštinski saziv je usvojio mnogo zakona i strategija pa, između ostalog, i Zakon o ravnopravnosti polova, koji se uopšte ne primenjuje. Tako da su svi oni problemi s kojima se žene godinama suočavaju i dalje prisutni“ objašnjava sagovornica Danasa.

- Doduše, mislim da su danas u Srbiji ekonomski ugroženi i žene i muškarci. Hiljade ljudi ostaju bez posla, preduzeća propadaju, dinar je sve slabiji... Tako nas je ova vlast sve zajedno dovela na obećani put „bez alternative“. Ja sam jedina žena u svojoj porodici i čini mi se da dobro funkcionišemo zato što ne postoji podela na muške i ženske poslove, a postoji mnogo razumevanja i međusobnog uvažavanja - kaže Donka Banović.

REPUBLIKA SRBIJA
MINISTARSTVO RADA I SOCIJALNE POLITIKE
Terazije 41, 11000 Beograd
Tel/fax: 011 3345 665
rodna.ravnopravnost@minrzs.gov.rs
www.gendernet.rs

Uprava za rodnu
RAVNOPRAVNOST

Srećan 8. mart **MEĐUNARODNI DAN ŽENA**

ŽELI VAM
UPRAVA ZA RODNU RAVNOPRAVNOST

Design: CharlieGC.net • Photo: VObradović

RODNA RAVNOPRAVNOST U SRBIJI
Imaš pravo. Jednake mogućnosti za oba pola.